

1887

	Side
Valg paa Medlemmer af Amtsskolekommissionen	240—241
Andragende om Bidrag til Vadsø Arbeidsskole	262—264
Angaaende Bidraget til Hammerfest og Vadsø Middelskoler	272—273
Nægtelse af Bidrag til Arbeidsskolerne i Hammerfest, Vardø og Vadsø	272—273

8. Kommunikationsvæsenet.

Angaaende Erstatning til Næsseby Kommune for Grundafstaaelser til Veianlægget Klubben—Nyborg	15—17
Angaaende Oprettelse af fast Skydsstation i Vadsø	157—160
„ Paabegyndelse af Veianlægget Vadsø—Vardø og angaaende Rækkefølgen for Veiarbeider i Amtet med Statstilskud	190—209
Angaaende Gjenopførelse af endel Veimærker mellem Alten og Karasjok	209—210
„ Bevilgning til Opstagning af Vinterveien over Fjeldvandene ved Jotkajavre	210—211

Indst. Som Vedtegningen.

Decision: Som indstillet.

Post 3.

Ant. Beholdningen er Kr. 27.87.

Besv. Til Observation.

Vedt. Som Besvarelsen.

Indst. Som Vedtegningen.

Decision: Som indstillet.

Sag Nr. 8. Antegnelser med Besvarelser og Vedtegninger til Brændevinsafgiftskassens Regnskab for 1886.

Post 1.

Ant. Efter Bl. 277 har Kistrands Herred modtaget Kr. 250.00 som Bidrag til Omlægning af Veien Kistrand—Laxelv. Til denne Bevilgning var knyttet den Betingelse, at der skulde afgives legitimeret og specificeret Regnskab for Arbeidet, medens Bilaget kun indeholder Kvittering for, at der af Herredskassen er udbetalt Kr. 500.00 og saaledes ikke kan betragtes som noget specificeret Regnskab. Skulde Arbeidet muligens være udført efter Kontrakt med en Entreprenør, bør denne bilægges for at godtgjøre, at Bevilgningen er anvendt efter sin Bestemmelse.

Den fremsendte Opgave er udfærdiget af Herredets Regnskabsfører uden nogen Bevidnelse for Rigtigheden fra Formandskabet.

Besv. Den mellem Kistrands Kommune og Entreprenørerne for Veiarbeidet oprettede Kontrakt, om hvis Betydning for Regnskabets Specifikation og Legitimation man ingen Anelse havde, vedlægges som Bilag.

Naar Revisionen besværer sig over, at det af Herredets Regnskabsfører fremsendte Andragende om Refusion af det bevilgede Beløb ikke var ledsaget af Formandskabets Bvidnelse for Beløbets Rigtighed, kan ikke dette rigtig forstaaes, al den Stund dette var ledsaget af samtlige Originalregninger som Bilage, hvis samlede Sum udgjorde Kr. 500.00, og der paa disse Regninger var anført, at Betalingen var for Arbeide paa Veien mellem Laxelv og Kistrand. Regningerne var ogsaa anviste af Formandskabets

Ordfører og kvitterede af Modtagerne af Pengene, saa man antog, at Bevidnelse for Beløbets Rigtighed herved var leveret.
Kistrands Formandskab 14de Juli 1887.

J. Nordang.

Vedt. Bortfalder som berigtiget, da Arbeidskontrakt er fremsendt.

Indst. Efter Vedtegningen.

Decision: Som indstillet.

Post 2.

Ant. Med Bl. 279 følger Regnskab over Omkostningerne ved Opførelsen af Bro over Reppenelven i Næsseby Herred. Opførelsen sees at have medtaget 13 Dage for 2 Mand a 3 Kr. 4 Øre pr. Dag. Efter Subbl. 7 til dette Regnskab er Lensmand Opdahl for Tilsyn med Arbeidet anvist Kr. 30.00, mod at Halvparten refunderes af Brændevinsafgiftskassen. Tilsynet koster saaledes ikke langt fra ligesaa meget som den halve Arbeidsløn. Oplysning om, hvad der har bevirket et saa kostbart Tilsyn, bedes meddelt.

Besv. Det var Herredsstyrelsen om at gjøre at faa Arbeidet udført saa godt og forsvarligt som de forholdsvis smaa, bevilgede Midler tillod. Man sikrede sig derfor som Leder af Foretagendet Hr. Lensmand Opdahl, som oftere mødte frem og deltog i Arbeidet med sine Skydsfolk, som han betalte af de Kr. 30.00, der i samlet Herredsstyrelsesmøde bevilgedes ham som Honorar, hvilket tvertimod Revisionens Formening maa ansees for en temmelig snau Betaling.

Næsseby Formandskab den 14de Juli 1887.

Paa dets Vegne

B. Jacobsen.

Vedt. Da det i Besvarelsen oplyses, at Tilsynsmanden tillige har deltaget i Arbeidet ved Broens Opførelse, bortfalder Antegnelsen.

Indst. Efter Vedtegningen.

Decision: Som indstillet.

Post 3.

Ant. Efter Bl. 280 er udbetalt Næsseby Herred Kr. 168.00 som Brændevinsafgiftskassen paahvilende Andel i Erstatning for Grundafstaaelser til Veianlægget Klubben—Nyborg.

Under Henvisning til Amtets Skr. af $\frac{5}{8}$ 82 og Amtsformandskabets i den Anledning afgivne Beslutning (Forhdl. f. 1882 Pag. 164) formenes dette Beløb urettelig afkrævet, og bør i saa Fald tilbagebetales.

Besv. Det antages, at Revisionen i Skyndingen har tilladt sig at citere Amtsformandskabsforhandlingerne for 1882 istedetfor 1883 — Pag. 21—23 — hvor der staar:

„Beløbet passerer til endelig Udgift“.

Nu gjælder imidlertid de udbetalte Kr. 168.00 Erstatning for afstaaet Grund til Vei, der er paa begyndt i 1885 og først afleveret i 1886 — hvorfor Beløbet Kr. 168.00 formenes med Rette afkrævet.

Næsseby Formandskab, den 14de Juli 1887.

Paa dets Vegne

B. Jacobsen.

Vedt. I den af Ordføreren i Næsseby Herred afgivne Besvarelse udtales, at An-
tegnelsen grunder sig paa Misforstaaelse, hidrørende fra at Revisionen har
havt Hastværk og „i Skyndingen tilladt sig at citere Forhdl. for 1882
istedetfor 1883“ o. s. v.

Hertil bemærkes, at man ved at læse Besvarelsen faar det Indtryk,
at Hr. Ordføreren har havt overmaade liden Tid til Besvarelsen og, at han
har villet udtrykke dette som en Undskyldning for dens mindre Grundighed
og ulogiske Sammenhæng med de anførte 2 Amtsformandskabs Beslut-
ninger, men i „Skyndingen“ er kommet til at overføre Hastværket paa
Revisionen istedetfor paa sig selv.

Dette fremgaar navnlig deraf, at havde „Skyndingen“ ikke været
saa stor, vilde han, ved endnu engang at læse den anførte Skr. fra Amt-
manden af 1882, i Forbindelse med Beslutningerne af 1882 og 1883, sik-
kert være kommet til den Erkjendelse, at Revisionens Henvisning til Be-
slutningen af 1882, som endelig afgjorde hvad Herredet efter Besl. af $\frac{10}{6}$
76 rettelig tilkom, var fuldkommen rigtig. I Amtets Skrivelse oplyses
at en Flerhed af Skjoderne paa vedkommende Jordpladser, indeholde den
Klausul at Gang- og Kjorevei forbeholdes, hvorefter der altsaa ikke kan
gjøres Fordring paa Erstatning for Grundafstaaelse til Veien og, at efter
anstillet Undersøgelse have Fogden og Amtmanden fundet, at ethvert

rimeligt Hensyn til Grundeierne er fyldestgjort, naar Erstatningen fastsættes
til 2632.00, hvoraf paa Brændevinsafgiftskassen Kr. 1754.67. I Henhold
til denne Erklæring bestemte Amtsformandskabet, at Kr. 1754.67 fastsættes
som det Beløb Brændevinsafgiftskassen har at tilsvare for Grundafstaaelser
til Veien i Næsseby Herred. Denne Beslutning synes ikke at kunne mis-
forstaaes, selv om den læses i „Skyndingen“, hvilket dog maa være Til-
fældet, naar Hr. Ordføreren paaberaaber sig Besl. af $\frac{11}{8}$ 83, hvorefter Til-
bagebetaling af de for meget oppebaarne Kr. 445.33 frafalder; men i denne
Beslutning hedder det jo udtrykkelig, at Amtsformandskabet maa fastholde
sin tidligere Opfatning af, at Næsseby Herred strikte taget pligter at re-
fundere omhandlede Kr. 445.33, men af forskellige Hensyn vil lade Beløbet
passere til endelig Udgift, dog saaledes, at yderligere Krav paa
Brændevinsafgiftskassen i denne Anledning (o: Klubben—Ny-
borgveien) af Næsseby Herred frafalder. At der derefter kan
henvises til denne Beslutning som Hjemmel for yderligere Krav paa Er-
statning for Grundafstaaelser, kan formentlig kun tilskrives „Skyndingen“.

Det mærkeligste ved Sagen er dog, at det ikke engang er for Grund-
afstaaelser til Veien Klubben—Nyborg, hvortil der kræves Bidrag af $\frac{2}{3}$,
men til en Bivei fra Næsseby op til Hovedveien, et Arbejde, der ligger
ganske udenfor den Plan, hvortil Bevilgningen i 1876 knytter sig. I
Konsekvens hermed kan man jo vedblive at anbringe Biveie og i Tilfælde
kræve Bidrag.

Det bør derhos ikke lades uberørt, at Næsseby Herred er det eneste
i Amtet, som har været bevilget Bidrag til Erstatning for Grundafstaaelser
og det et saa betydeligt Tilskud som $\frac{2}{3}$ eller Kr. 2200.00, medens Amtets
ovrigt Herreder har maattet bære det hele Udlæg, uden noget Bidrag.

Revisionen maa derfor fastholde sit Forslag om, at de urettelig oppe-
baarne Kr. 168.00 bliver at tilbagebetale til Brændevinsafgiftskassen.

(Med 1 Stemme). Kan efter Omstændighederne passere.
Som indstillet — mod 3 Stemmer.

Post 4.

Ant. Som Bl. 356 vedligger Opgave fra Rande over af ham opkrævet Husleie
for 5 af Brændevinsafgiftskassens Eiedomme i Hammeriest. og viser, at

Indstilling i Sag Nr. 64.

Komiteen er enig med Amtmanden i, at den omhandlede Præmie bør udbetales og indstiller, at Johan Andersen Bæhr af Amtskommunen udbetales Kr. 20.00 for en af ham i Vaaren 1886 fanget Jerv.

Alten i Komiteen Nr. 1 den 8de August 1887.

Paa dens Vegne

G. Roll.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 67. Beretning for 1886 om Statens ved Nyborg stationerede Stamjord af Cheviotfaar.

Enstemmig Beslutning overensstemmende med Komiteens Indstilling:
Indtages i de trykte Forhandlinger.

Afskrift.

Stamregister

for Statens Stamhjord af Cheviotfaar paa Nyborg 1886.

Nr.	Nedstammer fra		Klippet: Dato og aarl. Uldmængde	Har lammet			Mærket Nr.	Tillagt	Solgt	Slagtet, Dato	Slagtvægt	Anmærkninger.
	Fader	Moder		Dato	Væderlam	Saulam						
1.	"	"	26/8 Kilo	26/4	"	1	"	"	"	"	"	Omkommet ved Ulykkestilfælde den 27/9.
2.	Nr. 11	"	3.75	"	"	"	"	"	"	"	"	
3.	do.	"	2.75	"	"	"	"	"	"	"	"	
4.	do.	"	3.00	"	"	"	"	"	"	"	"	Dod af Sygdom 18/5.
5.	"	"	2.60	"	"	"	"	"	"	"	"	
6.	"	"	3.00	6/5	1	"	"	"	"	"	"	
7.	"	"	3.00	"	"	"	"	"	"	"	"	Dod af Sygdom 28/5. Lammet selvdød.
8.	"	"	3.00	29/5	"	1	"	"	"	"	"	
9.	"	"	2.75	"	"	"	"	"	"	"	"	
10.	"	"	3.00	4/5	1	"	"	"	"	"	"	Dod af Sygdom 8/5. Lammet selvdød. Stamvæderen.
11.	"	"	3.50	"	"	"	"	"	"	"	"	

Nyborg den 5/1 87.

O. Pleym.

1ste Januar 1886 var som vil sees Stamhjorden fuldtallig, men i dette Aars Løb er død 3 Stk. i Mai og Juni af en indvortes Sygdom, som jeg ikke forstaar; den 4de faldt ud for et Bjerg og slog sig ihjel, altsaa nu tilbage 6 Sauer og 1 Væder.

Jeg har, som for sagt Amtsgronomen, indsat i Hjorden 2 Lam af de, som jeg altsaa har havt som Overskud, uden noget Vederlag derfor. Det var Aftalen, at jeg skulde have alle Lammene, og ikke uden Erstatning tillægge Hjorden de manglende, men paa Grund af at det har gaaet saa misligt med baade de første, jeg modtog, og de sidste, saa skal jeg ikke gøre nogen Paastand om Godtgjørelse for de, som er indsat tidligere, men hvis man nu vil have, at jeg skal levere fuldt Tal til Høsten, og det af de Lam, jeg muligens faar til at leve iaar, er jeg ikke villig til at gøre dette uden en Godtgjørelse af 40 Kr., 4 Stk., og vil forresten bede om at faa levere fra mig de, som lever, til August Maaned dette Aar.

Jeg har nu i 25 Aar ikke havt saa faa Sauer af forskjellige Racer, og har de altid trivedes godt, men disse kan jeg ikke med det bedste og omhyggeligste Stel faa til at trives, saa jeg vil ikke raade til, at man maa gøre noget Forsøg længere med at holde Racen ren heroppe.

I disse Aar, som jeg nu har havt disse Faar, har jeg solgt 3 Vædere af ren Race, og har jeg foruden de, som er indsat i Hjorden, kun 3 til mig selv; dette er et daarligt Resultat. Hvis man vil gøre Noget for at faa en bedre Race Faar heroppe, saa tror jeg, at det vilde være heldigst at anskaffe blot Stamvædere, og da udsætte disse til Folk i de forskellige Distrikter, som maatte huske saadanne; det har nemlig vist sig, at den faldne Blandingsrace giver baade god og brugbar Uld og rig Kjød vægt.

Nyborg den 8/4 87.

O. Pleym.

Sag Nr. 70. Angaaende Oprettelse af fast Skydsstation i Vadsø.

Til

Varanger Fogderi.

I Repræsentantmøde den 26de ds. behandles som Sag Nr. 3 Skrivelse fra Fogderiet angaaende Oprettelse af fast Station for Hesteskyds i Vadsø.

Af Formandskabet var i Møde den 21de f. M. afgivet Indstilling til Sagen saalydende:

- A. Fast Station for Hesteskyds i Vadsø mellem dette Sted og Nyborg i Næsseby Herred besluttet oprettet, forsaavidt antageligt Tilbud om Stationens Overtagelse fremkommer.
- B. Formandskabet anmodes om at indgaa med Andragende om, at fra den Tid Stationen oprettes, bliver Skydsbetalingen mellem Vadsø og Nyborg at beregne efter en Veilængde forøget med en Fjerdedel udover den virkelige og efter en Godtgørelse af 15 Øre for hver Hest pr. Kilometer.
- C. Det fra J. Lindseth fremkomne Tilbud om Stationens Overtagelse for Kr. 600.00 aarlig antages ikke.

Hertil afgaves saadan enstemmig

Beslutning:

Formandskabets Indstilling bifaldes.

I Henhold til denne Beslutning tillader man sig herved ærbødigst at andrage Hr. Fogden om at bevirke afgivet naadigst Approbation paa Beslutningens Litr. B. Vadsø Formandskab den 28de Juli 1887.

Ærbødigst

V. Andersen.

Oversendes ærbødigst Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt, idet jeg, under Henviſning til min vedlagte Skrivelse til Vadsø Formandskab og med Bemærkning om, at det ikke forekommer mig urimeligt, at Skydsbetalingen mellem Vadsø og Nyborg beregnes efter en Veilængde af 60 Km., tillader mig at anbefale, at der udvirkes naadigst Bestemmelse om Forøgelse af Veilængden og Forhøielse af Skydsbetalingen overensstemmende med den fattede Beslutning.

Varanger Fogedembede den 30te Juli 1887.

J. Hvoslef.

Forelægges det ærede Amtsformandskab, idet bemærkes, at jeg anseer Oprettelsen af en fast Station for Landskyds i Vadsø hoist ønskelig. Navnlig i Sommertiden, naar den største Trafik af Reisende finder Sted, kan det være vanskeligt at faa Skyds fra Vadsø, da der paa denne Aarstid kun holdes faa Heste hjemme i Byen, og om Skyds kan erholdes, maa man ofte erlægge en Betaling, der endog

overgaa det dobbelte af den almindelige Skydstaxt. Det vil derfor ubetinget være i det reisende Publikums Interesse, at der oprettes en fast Station for Hesteskyds i Vadsø, selv om Skydsbetalingen beregnes efter en Veilængde, der er forøget med en Fjerdedel af den virkelige. Afstanden mellem Vadsø og Nyborg, hvor man i Regelen vil kunne paaregne at erholde videre Befordring til Skipaguorre eller Seida, er ca. 48 Km., og Forudsætningen for, at Skydsbetalingen i Henhold til Lov 21de Marts 1860 § 4 kan tillades beregnet efter en forøget Veilængde er saaledes tilstede.

Med Hensyn til, at Kommunebestyrelsen har besluttet at andrage om, at Skydsbetalingen maa blive forhoiet til 15 Øre pr. Km. for hver Hest, bemærkes, at Betalingen for Skyds fra fast Station i Kjøbstad er fastsat til det nævnte Beløb (jfr. Pl. 17de Mai 1879 I A), og at Andragende eller Udtalelse fra Amtsformandskabet herom saaledes ikke er fornøden.

Finmarkens Amt, den 1ste August 1887.

Langberg.

Fra

Fogden og Sorenskriveren i Varanger.

Efterat der i Henhold til det ærede Formandskabs Anmodning i Skrivelse af 3die Januar d. A. har været udstedt Opfordring til at indkomme med Anbud paa Overtagelsen af fast Stationshold for Hesteskyds i Ruten mellem Vadsø og Nyborg, har J. Lindseth i vedlagte Skrivelse af 18de April sidstl. tilbudt at overtage Stationen mod et aarligt Tilskud af 600 Kroner for 2 faste Heste. Underhaanden er jeg imidlertid kommen til Kundskab om, at et Par Mænd her af Byen skulle være villige til at overtage Stationsholdet for 400 Kroner aarlig med samme Antal Heste under Betingelse af, at Veilængden, forsaavidt Skydsbetalingen angaar, forøges fra 48 Km. til 55 Km. samt at Betalingen bestemmes til 15 Øre pr. Km. for hele Ruten.

Da jeg finder det rimeligt og paakrævet af Forholdene, at den angivne Forøgelse af Veilængden og Skydsbetalingen pr. Km. finder Sted, tillader jeg mig under Forudsætning af, at Skydsstation besluttet oprettet, at henstille til det ærede Formandskab at udvirke, at fornøden Bestemmelse i nævnte Henseende fattes, idet jeg, hvad Forøgelsen af Veilængden angaar, henviser til Lov af 21de Marts 1860 § 4 og med Hensyn til Forhøielsen af Skydsbetalingen til Lov af 17de Juni 1869 § 1.

Vadsø den 10de Juni 1887.

Til

Vadsø Formandskab.

J. Hvoslef.

Afskrift.

Opgave

over Veilængden mellem Vadso og Nyborg efter den nye Vei.

Fra Vadso til Andersby	6 Km.
— Paddeby	13 .
— Kariel	15 .
— Jacobselv	18 .
— Klubben	21 .
— Klubnæsen	23 .
— Klubvik	26 .
— Perlarsenvik	28 .
— Mortensnæs	30 .
— Hammernæs	34 .
— Bergeby	35 .
— Næsseby	36 .
— Giskanjok	39 .
— Abelsborg	40 .
— Bunæs	42 .
— Garnitok	44 .
— Meskelven	45 .
— Aarnæs	47 .
— Nyborg	48 .

Indstilling i Sag Nr. 70:

Komiteen foreslaar Amtsforsandskabet at afgive saadan Erklæring:
 Amtsforsandskabet har Intet at erindre mod, at Skydsbetaling for Veien
 Vadso—Nyborg, under Forudsætning af at fast Station oprettes i Vadso, beregnes
 efter en Veilængde af 60 Km.

Alten i Komiteen Nr. 1 den 8de August 1887.

Paa dens Vegne

G. Roll.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 73. Skrivelse fra Altens Laxeinteressentskab angaaende Forbud mod Kilenotfiske udenfor Elvemundingen.

Til

Finmarkens Amtsforsandskabet.

Altens Laxeinteressentskabs Forstandere tillader sig ærbødigen at tilstille Amtsforsandskabet hoslagte til Indredepartementet stiledede Forestilling med Annodning om, at Amtsforsandskabet vil udtale sig om Nødvendigheden og Betimeligheden af, at der, som i Fremstillingen fremhævet, aabnes Adgang til Fredning af visse Strækninger mod Kilenotfiske. Man forudsætter, at der ogsaa inden andre Herreder i Amtet vil være Trang til at bringe saadan Fredning i Anvendelse, naar Adgangen dertil maatte aabnes.

Alten den 3te August 1887.

Paa Forstandernes Vegne

Ærbødighst

Fr. Hansen.

Forelægges Amtsforsandskabet.

Finmarkens Amt, 8de August 1887.

Langberg.

Til

Den Kongelige Norske Regjerings Indredepartement.

Altens Laxeinteressentskab har overdraget til undertegnede Forstandere af nævnte Interessentskab at indgaa med Forestilling om Nødvendigheden af at der ved Forandring i Lovgivningen om Ferskvandsfiskerierne aabnes Adgang til ved Kgl. Resol. at faa fredet visse Strækninger udenfor Elvemundingen, i hvilken Lax gaar op, for Kilenotfiske i Lighed med, hvad Tilfældet er for visse andre Fiskeredskabers Vedkommende. Tilfølg denne Bemyndigelse tillader vi os ærbødigen at fremkomme med følgende Bemærkninger:

Ferskvandsfiskeriets Betydning er i den senere Tid bleven mere og mere anerkjendt, hvorfor ogsaa fra Tid til anden Opmærksomheden har fæstet sig ved Nødvendigheden af ved Lovbestemmelser at ordne dette Fiskeri paa en saadan Maade, at paa samme Tid, som fisket kan give Udbytte, ogsaa Fiskemængden sikres mod Aftagen i Fremtiden. Erfaring har imidlertid allerede gøltgjort, at begge disse Formaal vanskelig kan naaes ved vor nuværende Ferskvandsfiskerilovgivning. Fristelsen

500 Kroner bør bevilges af Amtskommunen. Disse Medlemmer forbeholde sig at optage Forslag derom i Amsformandskabet, men bemærke, at heller ikke de ville anbefale Bevilgningen, hvis Amsagronomen skal stationeres i Vadsø eller Østfinmarken.

Komiteen indstiller altsaa:

Til Landhusholdningsselskabet bevilges Intet.
Alten i Komiteen Nr. 1 den 11te August 1887.

Paa dens Vegne

G. Roll.

Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldtes mod 7 Stemmer.

Sag Nr. 71 og 72. Skrivelse fra Vadsø Formandskab og Fogden i Vardø angaaende Paabegyndelse af Veianlæg Vadsø—Vardø, og fra Arbeidsdepartementet angaaende Veiarbejder i Amtet med Statstilskud.

a. Sag Nr. 71.

Til

Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt.

I Møde af G. D. afgaves saadan enstemmig Beslutning:

„Ordføreren anmodes om at andrage hos Amsformandskabet om dets anbefaling for det fra Vadsø Kommune i 1882 og 1886 indgivne Andragende om snarest mulig Paabegyndelse af Veianlægget Vadsø—Vardø“.

Tilfølg denne Beslutning tillader jeg mig ærbødigtst at oversende Afskrift af forannævnte tre Andragender og at anholde om Hr. Amtmandens anbefaling til Sagens Fremme og om at den maa blive forelagt Amsformandskabet med Anmodning om dets bedste anbefaling. Med dette Andragende er det selvfølgelig ingenlunde Hensigten at ville underkjende Berettigelsen af Veianlægget Seida—Gavesluft, men forsaavidt der paa Statsbudgettet ikke skulde findes Plads til begge paa samme Tid, formener man, uden at være ubeskeden, at Vadsø—Vardøveien som den Linie, der er den tættest befolkede af alle Finmarkens Distrikter, og hvor altsaa Veien vil komme til at have den største Betydning, maa komme først til Udførelse; til Begrundelse af

denne Anskuelse af Sagen tillader man sig at henvise til vedlagte Afskrift af Andragendet af 1882.

Ligesaa vedlægges Udskrift af Beslutning af 15de December 1882 angaaende Overtagelse af Vedligeholdelsespligt m. m.

Vadsø den 2den August 1887.

Ærbødigtst

V. Andersen.

Til

Amtmand og Storthingsmand Blackstad.

Tilfølg en i Repræsentantmøde den 24de ds. fattet Beslutning saalydende:

„Det paalægges Formandskabet at indgaa med motiveret Forestilling til Amtmand og Storthingsmand Blackstad om Ønskeligheden af, at fornøden Forføining træffes til at Veianlægget fra Nyborg til Vadsø kan fortsættes snarest mulig til Vardø —“

skal man herved ærbødigtst anholde om Hr. Amtmandens Medvirkning til denne for Distriktet vigtige Sags Fremme. Nogen Motivering for Veianlæggets Nytte og Betydning for disse Egne formenes i dette Tilfælde at være ufornoden, idet selvfølgelig de samme Hensyn, der har bevirket de hidtil udførte Veianlæg fra Seida til Vadsø, ogsaa maa begrunde Fortsættelsen til Vardø. Foruden at denne Strækning danner Forbindelseslinien mellem de 2 Byer Vadsø og Vardø er den ogsaa den mest befolkede af Varangerfjordens Landdistrikt, med en Mængde Smaabyer eller Fiskevær, saasom: Naveren, Thyby, Høvig, Store Saltjern, Lille do., Gulnæs, Solnæs, Store Ekkerø, Lille do., Krampenæs, Nyhavn, Skalelv, Kvalnæs, Komagvær, Langbonæs, Kranvig, Indre Kiberg og Ytre do., Svartnæs og Smelroerne, der alle vil komme til at nyde godt af omhandlede Veianlæg. Da enhver Forbedring af Kommunikationsforholdene er det samme som en Forbedring af Befolkningens Livsvilkaar, vil utvivlsomt et Veianlæg bevirke en yderligere Bebyggelse og Udnyttten af denne Strækning. Hertil kommer, at Landet her, som Hr. Amtmanden bekjendt, af Naturen er særlig begunstiget for Veianlæg. saa at et saadant formentlig vil udkræve forholdsvis smaa Midler. Da man allerede har erfaret Nyttten af den nu snart afsluttede Veilinie mellem Nyborg og Vadsø, er det naturligt at den større Befolkning paa den østre Side af Vadsø i en saameget stærkere Grad føler Savnet af en lettere Kommunikation. For at imødekomme dette vistnok billige Krav, er det Herredsstyrelsen i Nordvaranger har troet

at burde anholde om Hr. Amtmandens Medvirkning til, at dette Arbejde maatte blive optaget om muligt paa kommende Aars Veibudget saaledes, at det kunde paabegyndes, saasnart Nyborg—Vadsø—Veien var afsluttet, uden Afbrydelse af andre Veiarbejder.

Vadsø Formandskab den 26de Oktober 1882.

Til

V. Andersen.

Varanger Fogderi.

Som Hr. Fogden bekjendt blev der tilføje Repræsentantbeslutning af 24de Oktober 1882 oversendt Dem Andragende om Veiarbejdets Fortsættelse fra Vadsø til Vardø under 26de Oktober næstefter, og paa senere Foranledning oversendtes under 31te December s. A. en hertil knyttet Repræsentantbeslutning angaaende Kommunens Overtagelse af Omkostningerne ved Jordafstaaelser, Grustag, Gjærdehold osv. samt om Overtagelse af Veiens Vedligeholdelse ligesom tidligere vedtaget.

Da der imidlertid er Grund til at antage, at Sagen ved en eller anden uheldig Omstændighed ikke er kommet frem efter Bestemmelsen, har man troet paany at burde henlede Opmærksomheden paa denne for Distriktet saare vigtige Sag, og tillader sig derfor at vedlægge Afskrift af nævnte Dokumenter til Hr. Fogdens behagelige Forfeining. Det er bekjendt, at Vardø Herredsstyrelse omtrent paa samme Tid indgav lignende Andragende.

Uagtet man har modtaget flere Beviser paa, at Statsstyrelsen ikke savner Syn for berettigede Krav til Ophjælp for denne saalænge overseede Landsdel, tror man dog at burde fremholde den her herskende almindelige Opfatning angaaende omhandlede Veianlægs Betydning, nemlig, at foruden som almindelig erkjendt, en forbedret Kommunikation er en mægtig Løftestang for Distrikternes Udvikling og Opkomst, nærer man ogsaa den Mening, at det blandt den store Mængde hidsøgende Fiskere fra de sydligere Egne vil bevirke et større Kjendskab til Landets Beskaffenhed og Brugbarhed, og derved Bebyggelse af Nordmænd af de mange store ubebyggede, dyrkbare Strækninger, som findes paa Varangerfjordens Nordside.

Vadsø den 7de September 1886.

V. Andersen.

Oversendes ærbødigst Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt i Forbindelse med tidligere Skrivelser, senest af 4de Januar 1883, idet jeg paany ledsager Andragendet

med min varmeste Anbefaling under Forvisning om, at det foreslaede Veianlæg i væsentlig Grad vil bidrage til Distriktets Udvikling, og idet jeg vil fremholde, at Kysten mellem Vadsø og Vardø er aaben og beskylles af et haardsøgt Hav, som kun en kortere Tid af Aaret med nogenlunde Tryghed kan befares med Baad. Trafikken maa derfor i ikke ringe Udstrækning foregaa landværts, men at dette kun ufuldkomment og paa en besværlig Maade kan ske uden banet Vei, er jo en Selvfølge. Det kan derfor ikke være tvivlsomt, at et Veianlæg vil fremkalde forøget Samfærdsel og at denne ikke bliver saa gaaes ubetydelig, vil formentlig fremgaa af følgende efter sidste Folketælling hentede Opgaver over Indbyggerantallet i de inden dette Distrikt liggende Vær, som Veien i Tilfælde kommer til at berøre eller passere i kort Afstand:

1. Naveren	ca. 3 Km. fra Vadsø	har	23	Indvaanere.
2. Thyby	- 6	—	250	—
3. Hovig	- 8	—	29	—
4. Store Saltjern	- 11	—	121	—
5. Lille do.	- 14	—	41	—
6. Goinæs	- 15	—	59	—
7. Saalnæs	- 17	—	47	—
8. Store Ekkerø	- 17	—	214	—
9. Lille do.	- 22	—	56	—
10. Krampenæs	- 22	—	98	—
11. Nyhavn	- 39	—	29	—
12. Skalelv	- 44	—	104	—
			1071	Indvaanere.

Altsaa bor der alene i Nordvaranger paa en Strækning af henved 4 Mil omkring 1100 Mennesker, hvilket efter finmarkske Forholde vistnok maa ansees ganske betragteligt. Det maa derhos ikke lades uberørt, at denne Befolkning for en ikke uvæsentlig Del søger sit Underhold ved Jorddyrkning og Kvægavl, samt at Kreatur- og Hesteholdet derfor ikke er ubetydeligt og stadig øges.

Ogsaa inden Vardø Herred ligger som bekjendt en Række Fiskevær langs Kysten, over hvis Indbyggerantal jeg dog ikke ser mig istand til at meddele nogen Opgave.

Varanger Fogedembede, 15de September 1886.

J. Hvoslef.

Oversendes Hr. Fogden i Vardø til videre fornøden Behandling for den Del af det heromhandlede Veianlægs Vedkommende, som falder inden Vardø Herred, saaledes at dettes Kommunebestyrelse fatter lignende Beslutninger om Overtagelse af Omkostningerne ved Jordafstaaelse, Grustag, Gjerdehold osv. samt Veiens fremtidige Vedligeholdelse; jfr. Skr. herfra af 13de Novbr. 1882 om samme Sag, hvilken ikke kan sees at være bleven besvaret.

Sagen bedes i Tilfælde sat i Forbindelse med den paa sidste Amtsformandskab behandlede Sag Nr. 40 eller Vardø Herreds Formandskabs Andragende af 17de Juli 1886 om Bidrag til Opførelse af Broer over Storelven og Skjottergammæselven i Vardø Herred, begge formentlig paa den heromhandlede Vei.

Sagens Behandling bedes bedst mulig paaskyndet og med alle erholdelige statistiske Data over Trafik og Folkemængde samt Hr. Fogdens egen motiverede Erklæring igjen hertil snarest remitteret.

Finnmarkens Amt, 21de September 1886.

Jørg. Selmer.
konst.

Udskrift

af Vadso Formandskabs Forhandlingsprotokol, forsaavidt Nedenstaaende betæffer.

Aar 1882 den 15de December samledes efter forudgaaet Bekjendtgørelse Vadso Formænd og Repræsentanter i Retslokalet til Behandling af følgende Sager. Nærværende vare 3 Formænd og 11 Repræsentanter. Magistraten og Distriktslægen var betimelig underrettet om Mødet.

Da foretoges:

1. Ob.-Nr. 227 Sag angaaende Skrivelse fra Amtet om at Herredet overtager Udgifterne ved Jordafstaaelse, Gjerdehold m. m., i Tilfælde Veianlæg beslattes udført imellem Vadso og Vardø.

Sagen behandlede i Formandskabsmøde den 6te ds. og vedtoges da følgende Indstilling:

- a. Herredet overtager at udrede Erstatning for Grund, og forsaavidt derom bliver Spørgsmaal, Gjerdehold samt for Grustag og avelen Jordskade udenfor Veiliniien, som ved Arbeidet maatte forarsages.
- b. Herredet overtager Arbeidets fremtidige Vedligeholdelse efter at samme er afleveret i fuld færdig Stand.

Enstemmig Beslutning:

Formandskabets Indstilling bifaldes.

V. Andersen. L. Brodtkorb. K. Akre. Jentoft. L. Isaksen. Hilmers.
A. Iversen. Hanssen. R. Olsen. Karl Joh. Eriksen. N. Nielsen.
Joh. Joki. Andr. Olsen. A. Zahl.

Udskriftens Rigtighed bekræftes.

V. Andersen.

Afskrift.

Udskrift

af Vardø Herreds Formandskabs Forhandlingsprotokol, forsaavidt Efterstaaende betæffer.

Aar 1886 den 8de December var Herredsstyrelsen samlet til Møde i Kommunekasserer S. Saugens Bolig i Vardø. Samtlige Medlemmer af Formandskabet var tilstede og af Repræsentantskabet med Undtagelse af Kr. Hansen, Persfjord.

Hvorda forhandlede:

3. Skrivelse fra Amtet af 21de September angaaende Veianlægget Vadso—Bussesund.

I den Anledning tillader man sig saaan Udtalelse:

Da Herredsstyrelsen formener, at det omhandlede Veianlæg, der rigtignok faar sit Endepunkt ved Bussesund, vil dog Vardø By (ved mulig Oprettelse af en forstærket Færgeskyds over Bussesund, hvad der og er al Rimelighed for) komme til at faa den større og inddirekte Nytte af denne Vei. Thi fattedes i denne Sag saadan enstemmig

Beslutning:

Herredets Kommune er villig til at overtage Omkostningerne med Hensyn til Jordafstaaelse, Grustag, Gjerdehold m. V. samt Veiens fremtidige Vedligeholdelse, dog saaledes, at Vardø By svarer $\frac{1}{3}$ (en tredie Del) af de dertil medgaaede Udgifter samt ogsaa at Veiens Endepunkt bliver Smelror.

I Forbindelse hermed tror man at burde udtale som ønskeligt, at Arbeidet maa kunne paabegyndes i Smelror eller ialfald paa samme Tid som det fortsættes fra Vadso og udover.

* * *

Hr. Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Vedlagt tillader jeg mig at oversende Udskrift af Vardø Herredsstyrelses Forhandlinger i Møde angaaende Veianlægget Vardø—Vadso.

Jeg tillader mig at oplyse, at Værene paa den omhandlede Strækning inden Vardo Fogderi efter sidste Folketælling har følgende Indbyggerantal:

Kramvig	63	Indvaanere.
Langbonæs	23	—
Komagvær	57	—
Kvalnes	13	—
Indre og ytre Kiberg	348	—
Strækningen paa den vestre Side af Bussesund	140	—
	649	Indvaanere.

Om Sagen selv er jeg enig med Hr. Foged Hvorslev i hans Skrivelse af 15de September f. A.

Vardo Fogedembede den 3die August 1887.

H. Kildal.

* * *

Sagen forelægges det ærede Amtsforsandskab til Udtalelse.

Finmarkens Amt, 9de August 1887.

Langberg.

(Indstilling med Beslutning findes efter Dokumenterne i Sag Nr. 72).

* * *

b. Sag Nr. 72.

Fra

Den Kongelige Norske Regjerings
Departement for de offentlige Arbeider.

Til Foreiæggelse for førstkommende Amtsforsandskab oversendes hoslagt en fra Veidirektoren modtagen Skrivelse af 16de d. M. med Bilage angaaende Spørgsmaalet om, hvilke Veiarbeider der for Finmarkens Amt antages i den nærmeste Fremtid at burde komme i Betragtning til Udførelse med Bidrag af Statskassens Midler.

Kristiania den 22de Juli 1887.

H. R. Astrup.

H. Riddervold.

Til

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Forelægges med Bilage det ærede Amtsforsandskab til Udtalelse.
Finmarkens Amt, 9de August 1887.
Langberg.

Fra
Veidirektoren.

Kristiania den 16de Juli 1887.

I Anledning af at der fra Finmarken er indkommet og ventes at indkomme flere Anmodninger om Bidrag af Statskassen til Anlæg af Veie og Broer for det meste uden Bidrag fra Distrikterne, har Veidirektoren troet det ønskeligt allerede nu at søge tilveiebragt om end blot en foreløbig Oversigt over flere af de paa Bane bragte Krav.

Efter hvad der forlyder har Fisket i Aar hidindtil slaaet Feil, saa Distriktets økonomiske Evne er afsvækket og der tor vistnok forudsættes, at der for kommende Storthing vil blive Spørgsmaal om Bevilgninger til Kommunikationsvæsenet i denne Landsdel, som i flere Henseender er saa uheldig stillet, at den ikke paa nogen Maade kan sidestilles med nogen anden Landsdel, hvorfor den formentes at burde gøres til Gjenstand for Statsstyrelsens specielle Opmærksomhed.

Da Kravene paa Hjælp ere meget store og Forholdene ere yderlig smaa, maa der søges gjort et Udvalg blandt de fortrinsberettigede Anlæg.

Til den Ende har Veidirektoren allerede under 28de Mai 1880 tilstillet Amtmanden i Finmarkens Amt et Cirkulære med Anmodning om Amtmandens og i Tilfælde Amtsforsandskabets Udtalelse, om hvilke Veianlæg inden Amtet der i en nær Fremtid bør blive Spørgsmaal om at søge fremmet med Statsbevilgning og i hvilken Orden.

Som Svar herpaa foreligger en af Amtmanden med enstemmig Tilslutning af Amtsforsandskabet i 1880 opstillet Plan saalydende:

I Vestfinmarken:

1. Fortsættelse af den paabegyndte Vei mellem Bosekop og Joraholmen i Alten til Eiby med Bro over Eibyelven (af Hensyn til Vintertrafikken).
2. Omlægning af Veien mellem Bosekop-Bugten og Elvebakken Tverelvdaalen.
3. Anlæg af Vei fra Elvebakken rundt Rafsbotten.
4. do. af do. fra Sopnæs til Tappeluft i Langfjorden (Talvigs Herred) og derfra over Eidet til Bunden af Oxfjord.
5. do. af do. fra Vikran til Ingo i Maaso Herred og
6. do. af do. fra Kistrand til Ripperfjorden.

I Østfinmarken:

1. Anlæg af Vei fra Seida til Gulldholmen eller Gavesluft i Tanens Herred og
2. do. af do. fra Vadsø til Bussesundet ved Vardo.

Efter en i Sommeren 1880 foretagen Befaringsreise har Veidirektøren fundet sauntlige de opførte Veianlæg med Undtagelse af Nr. 6 efter Omstændighederne beretigede og skal nedenfor nærmere behandle hvert især af de saaledes paa Bane bragte Veiprojekter.

I Vestfinmarken:

1 a. Bosekop—Eiby. Fortsættelse.

Til dette Anlæg er bevilget af Stortinget i 1878	Kr. 25 600.00
i 1879	" 9 100.00
i 1885	" 1 120.00
	<hr/>
	Kr. 35 220.00
	" 2 515.71
	<hr/>
	Sum Kr. 37 735.71

Hertil kommer Distriktsbidraget

Som Restarbejde paa dette Anlæg opførte Ingeniør Holst under 2den Oktbr. 1885: Efterarbejder ved Hovedlinien	Kr. 1 400.00
og Færdiggjørelse af Sidelinien til Lampemoen og Joraholmen (Grusvei)	" 600.00
	<hr/>
	Tilsammen Kr. 2 000.00,
	" 1 866.67,

hvoraf Stortinget i 1886 bevilgede

medens de resterende Kr. 133.33 er Distriktsbidraget.

Anlægget er færdigt og overtaget i sin Helhed ved Altens Herredsstyrelses Erklæring af 31te August 1886, kfr. Veidirektørens Skrivelse af 18de September 1886 til Departementet.

Med Hensyn til Fortsættelsen er der tidligere af Ingeniør Tygen udarbejdet Forslag til Omlægning af Eibybakken lydende alternativt paa Kr. 15 053.00 eller Kr. 19 652.00, hvilke vare saa betydelige Beløb, at Omlægningen af Bakken blev udsat, for at man inden Amtet kunde søge fremmet andre formentlig mere nødvendige Anlæg.

En Flom i 1886 foranledigede imidlertid et større Elvebrud med Borttagelse af Veien, hvorfor Veilinen antagelig nu maa gives en væsentlig anden Retning. Lensmanden har under Forudsætning af, at Distriktes selv skulde ul-

føre Anlægget, udarbejdet et Forslag lydende paa Kr. 1500.00 men, som — selv efter den indskrænkede Plan — synes for lavt.

Ingeniør Holst er anmodet om at udarbejde modificeret Overslag for dette Projekt, som efter den stedfundne Udrasning af Veien antagelig med det første maa komme til Udførelse og hvad Amtsformandskabet i 1886 allerede har anbefalet; se Forhandlingerne 1886 Pag. 85.

1 b. Bro over Eibyelven.

Herover er af Ingeniør Tygen udarbejdet Forslag med Profiler og Overslag i 2 Alternativer med tilsvarende Tilkjørsler lydende resp. paa Kr. 23 490.00 og Kr. 17 657.00.

Under Henvisning til Veidirektørens Fremstilling af 22de December 1884, Storth. Prp. Nr. 1 Hovedpost VI Pag. 30 formenes dette Broanlæg først senere at burde komme i Betragtning til Udførelse, muligens i Forbindelse med en yderligere Udbedring af Veien fra Alten til Kautokeino.

Med Hensyn til sidstnævnte Veispørgsmaal henvises til Veidirektørens Skr. til det Kongelige Departement af 25de Novbr. 1886, hvorfra hidsættes følgende:

Andragende om Bevilgning i nævnte Øiemed forelaa allerede for Amtsformandskabet i 1872 (Forhdl. 1872 Pag. 213—214) uden at Sagen dengang fandt nogen Stotte. Men ikke destomindre troede Amtmanden i Terræn- og Trafikforholdene paa denne Route at have fuld Opfordring til paany at anbefale Foranstaltningen for Amtsformandskabet i 1878 under Paaberaabelse bl. A. af hvad der havde fundet Sted paa Strækningen mellem Alten og Karasjok, hvor Opstagning anføres at være bleven udført for Statskassens Regning (Forhdl. 1878 Pag. 65).

For sidstnævnte Amtsformandskab fremlagdes derhos et paa Kr. 1600.00 lydende udarbejdet Overslag af 13de Juni 1878 fra Lensmanden i Kautokeino, H. Worum.

Overensstemmende med Amtmandens Forslag fattedes af Amtsformandskabet følgende enstemmige Beslutning:

„Forsaavidt Opstagning af Vinterveien mellem Alten og Kautokeino maatte blive besluttet udført for offentlig Regning, overtager Brændevinsafgiftskassen Stagernes Vedligeholdelse“ (Forhdl. 1878, Pag. 66).

Hvad der siden er foretaget i Sagens Anledning, indtil Fogden i Alten i

Skrivelse af 13de November 1885 til Amtet atter bragte den paa Bane og hvoraf resulterede det nu foreliggende Andragende om Bevilgning af Stortinget i 1887 til bemeldte Opstagning, kan ikke af Dokumenterne sees; kfr. de paa Fogdens nævnte Skrivelse af 13de November 1885 anførte Paategninger, hvortil man ikke umdler at bemærke, at intet af ovennævnte Opstagnings-Spørgsmaal kan sees tidligere at være passeret Veidirektøren, der saaledes savner Vished for, hvorledes den omhandlede Opstagning mellem Alten og Karasjok er budgetteret, men tror at være sikker paa, at denne Post ikke har været medtaget paa Veibudgettet. Imidlertid vil Veidirektøren paa det Bedste anbefale Bevilgning af Statsmidler til den nu ommotionerede Opstagning mellem Alten og Kautokeino eller rettere den Del af samme, der falder mellem Fjeldstuen Gargia over de nøgne, vilde Hoisletter Beskades, Cævres-Duodder og Luossavara til Kautokeinobakkerne, som en hoist paatrængende Foranstaltning, idet man ganske beholder sig til, hvad der i Dokumenterne findes oplyst om Opstagningens Nødvendighed og Nytte"

og endvidere:

„Veidirektøren vil dog under enhver Omstændighed anbefale, at det omhandlede Beløb opføres paa førstkommende Statsbudget, eftersom Foranstaltningen formenes at være hoist paatrængende, og Vedligeholdelsen er ordnet endog saa langt tilbage som i 1878“.

I Stoth. Prp. 1887 Nr. 1 Hovedpost VII, Kap. 5 Pag. 13 anfører Departementet følgende:

„at der i Skrivelse fra den daværende konstituerede Amtmand i Finmarkens Amt af 1de November sidstleden er andraget om Bevilgning til Opstagning af den under Nr. 4 omhandlede Vintervei, medens det fra den senere ansatte Amtmand indkomne Andragende, der sees foranlediget ved en Henvendelse fra vedkommende Lensmand og fra Kronolänsmanden i Muonioniska Distrikt i Finland, gaar ud paa Oprydning og Udbedring af Veiliniien.

Departementet antager imidlertid, at begge Spørgsmaal, naar det først er erkjendt, at ogsaa en Forbedring af selve Veiliniien antages at paakræves, hvilket de indsendte Dokumenter gaar ud paa at godtgjøre, helst bør behandles underet“.

Departementet finder derfor heller ikke med Hensyn til Spørgsmaalet om en Opstagning, hvorom Veidirektøren paa Anledning har afgivet Betænkning,

dateret 25de November 1886, som man tillader sig at vedlægge, for Tiden at burde andrage om Forføining“. Kfr. Indstl. S Nr. 9 1887 Pag. 279.

I Henhold til ovenciterede Udtalelser har Veidirektøren i Skrivelse af 16de Juli 1887 anmodet Ingeniør Holst om at foretage de fornødne Undersøgelser til Udbedring af Vinterveien mellem Alten og Kautokeino.

2. Omlægning af Veien mellem Bosekop-Bugten og Elvebakken — Tværelvdalen cfr. Veidirektørens Udtalelse i Storth. Prp. 1 Hovedpost VI 1883 Pag. 3.

Tværelvlinjen er efter et løseligt Hovedplansoverslag anslaaet til Kr. 43 000.00 hvoraf Kr. 10 500.00 til 2 Pælebroer for en Længde af 7990 m.

- ad 3. Anlæg af Vei fra Elvebakken rundt Rafsbotten.

For dette Veianlæg har Ingeniør Holst under 23de Februar 1885 indsendt følgende Overslag:

Elvebakken—Tværelven—Russeluft	19 690 l. m. == Kr. 72 300.00
og i Forbindelse hermed Overslag for Vei gennem	
Tværelvdalen (Tværelven—Bjumstad-Sidcarm	
til Bjumning)	9 078 l. m. == „ 44 000.00
	28 768 l. m. == Kr. 116 300.00

I Forbindelse hermed skal anføres, at Amtsformandskabet i 1886 har udtalt sin Erkjendelse af det Berettigede i, at der ved Statsmidler i en nær Fremtid bliver bygget Bro over Altenelven (cfr. Amtsform. Forh. 1886 Pag. 76—79). Til Grund for Beslutningen ligger et Andragende fra Altens Herredsstyrelse indgivet under 25de Oktober 1885, hvori redegjøres for de Ulemper, der nu ere forbundne med Færgningen. Veidirektøren finder Andragendet vistnok motiveret og anser en Bro over Altenelven som ønskelig, men kan foreløbig ikke udtale sig nærmere om Sagen, da der endnu ikke foreligger noget endeligt Forslag. Efter forelobig Meddelelse fra Ingeniør Holst vil en Sprængværksbro paa 5 Aabninger a 125 Meters Længde kræve Kr. 54 500.00.

Detailforslag vil foreligge til næste Aar i Forbindelse med nærmere Udtalelse om Rækkefølgen af de paa Bane bragte Anlæg inden Alten.

- ad 4. Sopnæs—Tappeluft og derfra til Bunden af Øxfjord.

Ingeniør Holst har for dette Anlæg udarbejdet Hovedplansoverslag fordelt paa 2 Parceller.

1. Sopnæs—Tappeluft 6650 m. = Kr. 26 000.00
2. Tappeluft—Øxfjordbunden 6590 m. = Kr. 24 300.00.

Af Ingeniør Holst's Motivering af Linien skal Veidirektøren tillade sig at citere følgende Slutningsbemærkning:

„Tilslut maa det være mig tilladt at bemærke, at jeg neppe tror, der i de nærmeste Aar bør foretages noget Veiarbejde i herværende Strog. De faa Penge, der bevilges til Finmarkens Amt, trænges endnu altfor vel andre Steder f. Ex. i Alten, Amtets største Opland“.

Veidirektøren, der selv har befaret Stroget, finder ogsaa dette Anlæg — opfattet efter finmarkske Forhold — ønskeligt, men kan tiltræde Holsts Udtalelse om dets foreløbige Henskyden ligeoverfor Andre relativt fortrinsberettigede.

ad 5. Vikran til Ingø i Maasø Herred.

Om dette Projekt foreligger ingen senere Udtalelse, ligesom der heller ikke er foretagen nogen Undersøgelse, hvorfor fortiden ingen yderligere Udtalelse kan gives.

ad 6. Kistrand--Reppefjord.

Trods det kunde synes noget hurtigt at bedømme Forholdene efter blot en Gangs Gjennemreise af Finmarken, finder Veidirektøren dog saavel efter de personlig gjorte Observationer som efter erholdte Oplysninger ikke fortiden at kunne slutte sig til Tanken om, at et Veianlæg efter den antydede Linie skulde være berettiget, ialfald ikke før fjernere hen, hvorfor Spørgsmaalet om Veianlæg gennem dette Strog foreslaaes at udgaa, naar der er Tale om at vælge blandt Anlæg til Udførelse ialfald i en nærmere Fremtid.

Det er derfor heller ikke truffet Forføining til nogen nærmere Provelse af dette Projekt.

I Østfinmarken.

1. Seida—Gavesluft.

I Veidirektørens Skrivelse til det Kongelige Departement af 27de November 1886 findes redegjort for Forholdene vedkommende dette Anlæg. Man skal af samme korteligen anføre, at Anlægget efter Ingeniør Holst's Overslag af Februar 1885 er forudsat gaaende paa Elvens Vestsida kalkuleret saaledes:

1ste Parcel Seida—Bonakas	24,060 Km. = Kr. 104 000.00
2den „ Bonakas—Guldholmen	9,264 „ = „ 44 000.00
3die „ Guldholmen—Gavesluft	3,450 „ = „ 18 000.00
Sum	36,774 Km. = Kr. 166 000.00

med følgende Arbejdsordning:

1. Oparbejdelse af fuldfærdig Vei paa 2den Parcel Bonakas—Guldholmen.
2. Opførelse af Broer, Udførelse af Planering i Skraaterrain, samt Skovrydning, saa Vintervei erholdes paa 1ste Parcel Seida—Bonakas.
3. Fuldfærdig Vei paa 3die Parcel, Guldholmen—Gavesluft.
4. Udførelse af Veien paa 1ste Parcel, Seida—Bonakas.

Ved at føre Veien frem til Gavesluft opnaar man imidlertid ikke at komme til sikker Havn, hvor Dampskib kan anløbe.

Gavesluft angives baade af Ingeniørerne Holst og Lund som for aaben og umulig at kunne benytte, da hele Havet staar direkte paa. Under en Konference med Havnedirektøren har denne ogsaa udtalt sig mod Gavesluft under nærværende Forhold som Havn eller Dampskibsanløbssted og derimod anvist Lerpollen. Dette vilde da betinge Veiens Fortsættelse fra Seida paa Tanaelvens østre Bred langs Stranden til Lerpollen. Veidirektøren har i den Anledning anmodet Ingeniør Holst under 14de Februar 1887 om nærmere at undersøge Forholdene.

Efter indhentede Oplysninger fra Foged Flor og Ordføreren i Tanen er der størst Trafik og Bebyggelse paa Elvens Vestsida ligesom Lerpollen angives at tilfryse om Vinteren.

Den fremsatte Tanke om Veianlæg paa Østsiden har heller ikke fundet Støtte inden Distriktet, hvorfra der fremdeles anholdes om Veianlæggets Fortsættelse til Gavesluft. Efter Meddelelse fra Ingeniør Holst under 13de Juli 1887, har Havnedirektøren under et Ophold i Finmarken været i Tanen og paanyt undersøgt Forholdene, hvorefter Lerpollen bør opgives formedelst Islægning. Havnedirektøren har derfor beordret Undersøgelser anstillet for eventuelt Havnearbejde ved Gavesluft, som det eneste isfri Sted Tanen har.

Den med det Kgl. Departements Skrivelse af 20de Novbr. 1886 fulgte Skr. fra Amtmanden i Finmarken af 4de Novbr. 1886 med Bilag vedlægges.

Amtsformandskabet har i 1886 — se Forh. Pag. 152 — anbefalet Anlægget af Vei fra Seida til Gavesluft som paatrængende nødvendigt. Blandt Sagens Dokumenter er med Styrke fremholdt, at Tanaelven mere og mere grundes op og bliver ganske ufarbar flere Maanedre af Aaret, saa Færdselen da maa ophøre.

For Reisende vil dette Anlæg faa megen Betydning i Forbindelse med den allerede byggede Vei Seida—Nyborg—Vadsø.

V a d s ø—V a r d ø.

Paa Foranledning af det Kongelige Departements Skrivelse af 20de November 1886 har Veidirektøren under 27de næstefter udtalt Følgende angaaende Fortsættelse af Veianlægget Seida—Nyborg—Vadsø mod Øst til Vardø; se Storth. Prop. No. 1 Hovedpost VII. 1887, Kap. 5, Pag. 12:

„Spørgsmaalet om at faa en tarvelig Fremkomst paa denne Strækning er fremført i Amtmandens Skrivelse af 4de November 1886 til det Kgl. Departement, idet Amtmanden ikke tør udtale, at Strækningen Seida—Gavesluft skulde være berettiget til fortrinsvis at komme i Betragtning og Udførelse fremfor Strækningen Vadsø—Vardø, der er en Forbindelse mellem Vadsø og de nærmestliggende østligere, betydelige Bebyggelser og Fiskevær.

I Henhold til Veidirektørens Skrivelse af 17de Juli 1883 har Ingeniør Holst under 27de April 1885 indsendt et Suppositionsoverslag m. V. for Strækningen Vadsø—Smelroren ved Bussesund. Dette Overslag er ledsaget af Ingeniør S. A. Lunds Skrivelse af 30te Marts 1885 til Ingeniør Holst, hvilken Skrivelse indeholder en forholdsvis udtømmende Beskrivelse af Terrainforholdene og Trafikforholdene samt Forslag til en successiv Arbejdsplan for at skaffe en Landfremkomst paa denne Strækning. Veidirektøren kan i det Væsentlige henholde sig til det af Ingeniør Lund anførte og tillader sig derfor at henvise til samme. Det Kgl. Departement vil bemærke, at Landevei mellem Vadsø og Smelroren er beregnet saaledes:

Mellem Vadsø og Skalelv:	
Opførelse af 8 Broer og Udbedring for Vintertrafikken	Kr. 34 030.00
Mellem Skalelv og Smelroren:	
9 Broer, Udbedring for Vintertrafikken og Opstigning	„ 43 900.00
Sum	Kr. 77 930.00.

Transport	Kr. 77 930.00,
der fortrinsvis anbefales baade af Ingeniør Lund og Ingeniør Holst. Veidirektøren slutter sig hertil, idet man er enig med Ingeniør Holst i, at det bør blive Fremtidens Sag at udføre Restarbejderne nemlig: Fuldførelse af Vei mellem Vadsø og Skalelv	28 000 m. = „ 75 970.00
Fuldførelse af Vei mellem Skalelv og Smelroren	40 000 m. = „ 142 800.00
Sum	68 000 m. = Kr. 296 700.00

Der bør dog neppe blive Spørgsmaal om at opføre paa Statsbudgettet noget Beløb til de foreslaaede Udbedringer, forinden nærmere Undersøgelser ere anstillede og Amtsformandskabets Udtalelser er indhentet; kfr. Veilov 15de September 1851 § 2 og Departementsforedrag til Storth. Prp. Nr. 1 1885 Hovedp. VI Kap. 9 Tit. 4--5 Pag. 23 1ste Spalte, i Anledning af Veianlægget Lundesæter—Rigsgrændsen, hvorhos formentlig ogsaa Vedligeholdelsespligten forinden bør være bragt paa det Rene. Af disse Grunde tillader Veidirektøren sig at anbefale Sagen udsat under Forudsætning af, at der senere vil blive Anledning til at udtale sig“.

Det Kgl. Departement har i Tilslutning hertil i sit Foredrag bemærket:

„Kun skal man tilføie, at det, saaledes som Sagen for Tiden stiller sig, synes rimeligt, at et Veianlæg Vadsø—Vardø paa Grund af Distrikternes Bebyggelsesforhold og den Trafik, som har koncentreret sig ved Vardø fortrinsvis bør komme i Betragtning blandt de finmarkske Veiprojekter, hvortil der nu tør være saa meget større Opfordring, som Overøvrighedens Sæde for Finmarken er besluttet flyttet til Vadsø“.

Storthingets Veikomité har ogsaa i sin Indtilling S Nr. 90 (1887), Pag. 279 —280, erklæret sig enig i, at Anlægget bør undergives en nærmere Forberedelse, forinden der bør blive Tale om at opføre Bevilgning til dets Gjennemførelse.

Da der nu saavel fra Amtmanden som det Kongelige Departement og under Behandlingen i Storthinget er fremkommet anbefalende Udtalelser for Anlæggets Fremme, antager Veidirektøren, at Sagen i ethvert Fald bør forelægges indeværende Aars Amtsformandskab til Udtalelse, ligesom Vedligeholdelsespligten i Tilfælde bør søges bragt paa det Rene. Vedligeholdelsen bør nemlig formentlig paahvile Distriktet i Lighed med, hvad der finder Sted ved de hidtil for Statskassens Regning udførte Veiarbejder i Ostfinmarken og Sydvaranger.

Med Hensyn til Planen for Anlægget og dets Udstyr har Veidirektøren i

nævnte Skrivelse til det Kongelige Departement i Tilslutning til Ingeniørerne Holst og Lund fastholdt sit tidligere Forslag; nemlig at man først opfører fornødne Broer og udfører nødvendige Udbedringer for Vintertrafikken mellem Vadsø og Vardø, hvilke Arbejder er supponeret at koste Kr. 77 930.00.

Efter Udarbejdelsen af vedlagte Folkemængdekart har Veidirektoren imidlertid fundet, at der muligens burde være Spørgsmaal om Valg af en anden Inddeling. Som af Kartet vil sees, findes Befolkningen nemlig nærmest koncentreret paa 2 kortere Strækninger: Vadsø—Ekerø og Kiberg—Bussesundet, hvilke begge Strækninger ere meget uheldigt stillede, naar Havet staar paa og tvinger Færdselen tillands.

Paa Strækningen Vadsø—Store Ekerø findes ca. 500 Indbyggere.

Folkemængden for den øvrige Strækning stiller sig saaledes:

Storelv—Kramberg 495.

Kiberg—Svartnæs 343.

Der fremsættes derfor til Overveielse at arbeide efter en saadan Plan:

1. Vadsø—Ekerø. Fuldfærdig Vei.
2. Broer og Udbedring for Vinterveien mellem Ekerø og Smelroren.
3. Kiberg—Smelroren. Fuldførelse af Veien.
4. Ekerø—Skalelv. Fuldførelse.
5. Skalelv—Kiberg. do.

Ingeniør Holst er anmodet om at anstille nærmere Undersøgelser i Overensstemmelse med nævnte Antydning for Posterne 1 og 2s Vedkommende.

Som nyt Anlæg nævnes:

Vei fra Karlebotten til Forbindelse med Seida—Nyborgveien.

Med Skr. af 25de Mai 1887 fra Amtmanden i Finmarkens Amt er indkommen et anbefalet Andragende fra Næsseby Herredsstyrelse om Anlæg af Vei fra Karlebotten til Nyborg—Seida—Veien.

Veidirektoren finder nævnte Anlæg i sin Tid berettiget til Udførelse og har anmodet Ingeniør Holst om at undergive Projektet fornøden Bearbejdelse i Forbindelse med Seida—Nyborgveiens Forlængelse til Vardø.

Efter det Foreliggende synes i ethvert Fald Anlægget af Kjørevei fra Vadsø til Ekerø at være et uomtvisteligt ønskeligt Foretagende.

Til

Det Kongelige Departement for det Indre.

Hans H. Krag.

Til

Det Kongelige Departement for de offentlige Arbejder.

Til en Fuldstændiggjørelse for Tanadalens Vedkommende af det nu i en længere Aarrække paa Veibudgettet staaende Veianlæg Vadsø—Nyborg og Nyborg—Seida, som nu ere afsluttede og modtagne, (og saaledes at selve Tanen og Varanger derved komme i uafbrudt Veiforbindelse uden mellemliggende Elvefart, tillader jeg mig herved at oversende det Kongelige Departement in originali og i Aftryk et Andragende fra Tanens Herredsstyrelse om nævnte Veianlægs Fortsættelse fra Seida helt ned til Gavesluft i Tanen. Idet jeg med Hensyn til sammes Berettigelse nærmest tillader mig at henvise til, hvad der af Tanens Herredsstyrelse derom er anført og den af sidstafholdte Amtsformandskab samme givne Anbefaling, skal jeg i Ærbødighed tillade mig at tilføie, at jeg tror det nævnte Veianlæg, trods den efter Tanaelven allerede almindeligvis bestaaende Baadforbindelse, en Fart som ved Elvens stadig mer og mer tiltagende Opgrunden, dog anføres at blive vanskeligere Aar for Aar, har sin Berettigelse som et Middel og Bidrag ogsaa fra Statens Side til disse Trakters Ophjælp og Fremgang, som Finmarkens Særstilling anerkjendt nødvendigvis paakræver, om det end efter sydligere Forholdes Maalestok maa medgives ikke at kunne siges at være af en Betydning, som gav det Krav paa Statstilskud. Jordbrugets og Kvægholdets aarlige og visse Afkastning er imidlertid i den senere Tid ogsaa i Finmarken bleven af en Betydning i Forhold til Fiskerierne og deres ofte uvisse Udbytte, som ikke tidligere, og har derfor ikke lidet bidraget til flersteds at give Værdierne og Forholdene en Stadighed og Fasthed, som efter Amtets Opfatning maa give berettiget Grund til at antage, at Foranstaltninger til Jordbrugets og Kvægholdets Ophjælp vil være et baade nærliggende og virkningsfuldt Middel som Bidrag fra Statens Side til Distriktets Fremgang.

Hertil maa Veianlægget Vadsø—Seida henregnes, og særlig naar det som naturligt forlænges østover til Vardø og mod Vest eller rettere Nord Tanadalen ned over til Gavesluft. De Afstandes Betydelighed, hvorom der i saa Fald bliver Tale, og Befolkningens Spredthed gjør dog en Veibygningssmaade, som den for Vadsø—Seida benyttede, altfor kostbar til at man med Haab om Statsmagternes Bifald tor fremkomme med Andragende herom, og da derhos en lettere og billigere Bygningssmaade væsentlig med Rydning af de værste og vanskeligste Steder og Slaaen af Broer over Vasdragene eller de større af disse, som ved Flod- eller Vintertid ikke lader sig

vade, allerede vilde være en betragtelig Hjælp og vistnok endog fuldt tilstrækkelig for Øiemedet, er det alene et saadant Anlæg og en saadan simplere og billigere Veiforbindelse, som jeg herved i Ærbødighed tør andrage hos det Kgl. Departement maa blive naadigst foreslaaet udført for Statsmidler, og da ikke alene for Strækningen Seida—Gavesluft, men ogsaa for Strækningen Vadso—Vardo, idet jeg efter mit kortere Kjendskab til Forholdene heroppe ikke tør udtale, at førstnævnte Strækning skulde være berettiget til fortrinsvis at komme i Betragtning og Udførelse fremfor Strækningen Vardo—Vadso eller rettere sidstnævnte Byes Forbindelse med nærmestliggende østlige betydelige Bøbyggelser og Fiskevær.

Finmarkens Amt, 4de November 1886.

Jørg. Selmer,
konst.

Indstilling i Sagerne Nr. 71 og 72:

Komiteen har troet at burde henføre de foreslaaede Veiarbejder til 3 Klasser.

I første Klasse sætter den:

Fortsættelse af Veien Bosekop—Jøraholmen til Eiby.
Opstagning og Oprydning af Fjeldveien til Kautokeino.
Veistykket Ingø—Vikran.
Veien Seida—Gavesluft.
do. Vadso—Vardo.

I anden Klasse sættes:

Bro over Eibyelven.
Omlægning af Veien Bosekop—Tverelv.
Veien Elvebakken—Rafsbotten.
Bro over Altenelven.

Til tredje Klasse henføres:

Veien Sopnæs—Øxfjordbund.
do. fra Kistrand til Ripperfjorden.
Vei fra Nyborg til Karlebotten.

Idet man overensstemmende hermed anbefaler de foreslaaede Veiarbejder paa det Bedste til snarest mulig Udførelse, skal man tillægge, at forsaavidt Amtskommunen ikke allerede har overtaget Udgifterne ved Vedligeholdelsen, hvad der formentlig kun er Tilfældet med Hensyn til Opstagningen af Fjeldveien til Kautokeino,

vil saavidt skjønnes intet Bidrag til Vedligeholdelse kunne paaregnes af den. Som bekendt er den økonomiske Stilling inden Amtet saa slet, at yderligere Udgifter uden de hoist nødvendige ikke paa nogen Maade kunne overtages.

Alten i Komiteen Nr. 1 den 11te August 1887.

Paa dens Vegne

G. Roll.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 74. Skrivelse fra Postaabneren i Karasjok angaaende Gjenopførelse af endel ødelagte Veimærker mellem Alten og Karasjok.

Til

Finmarkens Amsformandskab, Alten.

Jeg tillader mig herved ærbødigst at underrette det ærede Amsformandskab om følgende:

I Aarene 1873 indtil 1876 blev der opsat Veimærker over Fjeldene mellem Karasjok og Alten, dels af Træstolper, dels af Sten; disse Mærker ere nu for en stor Del blevne beskadigede. Stenmærkerne ere tildels nedramlede ved de i senere Aar stedfundne Storme og Orkaner, Træmærkerne ere tildels vedblæste og rimeligvis for endel benyttet af reisende Fjeldfinner som Brænde.

Det er saaledes en hel Del Mærker, der dels ere beskadigede, dels forsvundne; dette gjør nu at Postførere og andre Reisende ofte i Storm og Morke i Snefænen maa oppebie Dagslyset for at kunne finde de, mangen Gang i lang Afstand, endnu bevarede og opretstaaende Mærker, som kan lede den vildfarende paa ret Vei.

Da jeg anser denne Sag for hoist nødvendig med Hensyn til Post og Reisendes Befordring, saa er jeg saa fri at anbefale Sagen til det ærede Amsformandskab, idet jeg haaber, at derved bliver foretaget det nødvendige.

Den, der bedst kan udføre et Arbejde som anførte, anseer jeg Hr. Kirkesanger M. Isaksen i Karasjok at være; han er den, der havde med Udførelsen af Arbejdet at gjøre i bemeldte Aar 1873 til 1876 og kjender saaledes bedst til Forholdene over

Fjeldet, jeg maa derfor i Særdeleshed anbefale Hr. Isaksen i Tiltælde af, at der bliver foretaget noget med Hensyn til Veimærkernes Forbedring og Istandsættelse.
Karasjoks Postaabneri den 2den August 1887.

Erbødigst

O. C. Fandrem.

Forelægges det ærede Amtsformandskab, med Bemærkning, at jeg ikke antager, at Amtets økonomiske Stilling tillader nogen Bevilgning til Gjenopførelsen af de omhandlede Mærker.

Finmarkens Amt, 9de August 1887.

Langberg.

Indstilling i Sag Nr. 74:

Angaaende Gjenopførelse af endel odelagte Veimærker mellem Alten og Karasjok.

Hvor ønskelig end Gjenopførelsen af omhandlede Veimærker kan være, ser dog Komiteen sig ikke foranlediget til at foreslaa nogen Bevilgning af Amtet dertil givet, specielt under forhaandenværende ugunstige Forholde, og det saa meget mindre, som det nærmest synes at maatte være en Sag, der vedkom Postkassen, da Atmærkingen af Vinterveien mellem Alten og Karasjok har sin væsentlige Nytte og Betydning for Befordringen af Posten til og fra den østlige Del af Amtet.

Det bemærkes derhos, at der ikke foreligger nogen Kalkule eller nogen Op-gave over, i hvor stort Omfang Gjenopførelsen findes nødvendig.

Man indstiller:

Andragendet indvilges ikke.

Alten i Komiteen Nr. 2 den 11te August 1887.

Paa dens Vegne

V. Andersen.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 75. Andragende fra Postaabneren i Karasjok angaaende Bevilgning til Opstagning af Vinterveien over Fjeldvandene ved Jotkajavre.

Til

Finmarkens Amtsformandskab, Alten.

Det har altid været meget generende for Reisende, især for Postens Befordring,

at Fjeldvandene paa østre og vestre Side af Fjeldstuen Jotkajærvi ikke er bleve opstagede eller mærkede saasom de øvrige Fjeldvande. Jeg tillader mig derfor ærbødigst at anmode det ærede Amtsformandskab om dertil at bevilge de nødvendige Midler til aarlig at lade disse Vand opstage, saa at man derved kan faa en fastere Kjørevei over Isen og derved undgaa, at man ikke som nu, bliver siddende fast i Isvand og Snesørpe, ikke blot paa et, men paa flere Steder, hvorved Reisen kan forsinkes i timevis.

I Haab om, at der vil blive gjort noget til Lettelse i anførte Sag for Post og Reisende, tillader jeg mig at anbefale Opsidderen ved Jotkajavre Stue, som den bedste til at udføre Arbeidet, og kan jeg ikke tro, at Omkostningerne ved anførte Arbeide vil blive betydelige, især naar der tages Hensyn til at Sagen er hoist nødvendig for Post og andre Reisendes Bekvemmelighed og hurtige Befordring.

Karasjok Postaabneri den 2den August 1887.

Erbødigst

O. C. Fandrem.

Forelægges det ærede Amtsformandskab med Bemærkning, at jeg i Betragtning af de mislige økonomiske Forholde inden Amtet ikke finder at kunne anbefale nogen Bevilgning givet af Amtskommunens Midler i det omhandlede Øiemed.

Finmarkens Amt, 8de August 1887.

Langberg.

Indstilling i Sag Nr. 75.

Om Opstagning af Vintervei over Jotkajavrevandene.

Idet Komiteen tillader sig at henvise til sin Indstilling i Sag Nr. 74, indstiller den:

Andragendet indvilges ikke.

Alten i Komiteen Nr. 2 den 11te August 1887.

Paa dens Vegne

V. Andersen.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.